

Sygn. akt III Ca 1861/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z urzędu

przy udziale (...) Spółki Akcyjnej w K. i L. S.

(następcy M. Z.)

o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu

na skutek apelacji uczestnika postępowania L. S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt I Ns 1344/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej z urzędu stwierdził likwidację niepodjętego depozytu i przejście na rzecz Skarbu Państwa kwoty 16.541 zł, złożonej do depozytu sądowego przez (...) Spółkę Akcyjną w K. na mocy postanowienia tego Sądu z dnia 15 czerwca 2009 r., zapadłego w sprawie VI Ns 7/09,

z zastrzeżeniem, iż kwota depozytu może zostać wypłacona M. Z. lub jej spadkobiercom. Stwierdził, że pomimo doręczenia osobie uprawnionej wezwania z dnia 15 czerwca 2011 r. do odbioru depozytu wraz ze stosownym pouczeniem i upływu trzyletniego terminu, depozyt nie został odebrany. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał przepisy art. 4, art. 6 ust. 1 i 5 oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. z 2006 r., Nr 208, poz. 1537 ze zm.).

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł uczestnik postępowania L. S. zaskarżając je w całości oraz domagając się jego uchylenia i umorzenia postępowania. Podniósł zarzut nieważności postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony swych praw i obraży art. 139 § 1 k.p.c. przez niezasadne stwierdzenie prawidłowości doręczenia wezwania przez doręczenie zastępcze. Zarzucił też naruszenie przepisów art. 4 i art. 6 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów przez niezasadne przyjęcie, że osoba uprawniona nie podjęła depozytu w terminie, mimo upływu terminu do jego odbioru oraz przez niewezwanie do odbioru depozytu osoby uprawnionej, to jest spadkobierców M. Z.. Podał, że M. Z. zmarła 17 stycznia 2008 r., toteż nie mogła być uczestniczką

postępowania zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w sprawie VI Ns 7/09. Dołączył potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 26 czerwca 2015 r., zapadłego w sprawie I Ns 1038/13, którym stwierdzono, że spadek po M. Z., zmarłej 17 stycznia 2008 r. w R., ostatnio stale tam zamieszkałej, na mocy ustawy nabyła jej córka U. S. w całości, natomiast spadek po U. S., zmarłej 3 lutego 2008 r. W R., ostatnio stale tam zamieszkałej, na podstawie ustawy nabył jej mąż L. S. w całości. Dołączył też odpisy aktów zgonu w/w spadkodawczyń. Wywodził, że wezwanie do odbioru depozytu skierowane 15 czerwca 2011 r. do M. Z. już po jej śmierci, nie może być uznane za skutecznie doręczone i rodzące skutki z art. 4 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów. Podniósł też, że wezwanie takie nie zostało skierowane do niego, jako spadkobiercy M. Z.. Nie zostało też wywieszane na tablicy informacyjnej Sądu oraz ogłoszone w prasie lub w Biuletynie (...) w trybie przewidzianym art. 6 ust. 5 cytowanej ustawy.

Uczestniczka postępowania (...) Spółka Akcyjna w K. nie ustosunkowała się do apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w apelacji są uzasadnione. Sąd pierwszej instancji zainicjował bowiem z urzędu niniejsze postępowanie wychodząc z błędnego założenia, że uczestniczy w nim M. Z. jako osoba uprawniona do odbioru depozytu, która została wezwana do jego odbioru w trybie przepisany art. 4 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów. Tymczasem już lektura akt sprawy o sygn. VI Ns 7/09 pozwalała na stwierdzenie, że nie doszło do prawidłowego wezwania osoby uprawnionej do odbioru depozytu z pouczeniem o skutkach jego niepodjęcia w terminie 3 lat. W sprawie tej Sąd zwrócił się do Urzędu Miasta R. o udzielenie danych o adresie M. Z., uzyskując odpowiedź zawierającą również informację o zgonie w/w w dniu 17 stycznia 2008 r., ze wskazaniem nr aktu zgonu i Urzędu Stanu Cywilnego, który go wystawił. Pozwalało to Sądowi na uzyskanie potwierdzenia zgonu M. Z. od organu właściwego, jakim jest urząd stanu cywilnego, co musiałoby doprowadzić do stwierdzenia bezskuteczności wezwania do podjęcia depozytu wystosowanego 15 czerwca 2011 r., zatem po śmierci adresatki. Nie znając spadkobierców M. Z., winien Sąd dokonać wezwania do odbioru depozytu przez wywieszenie i ogłoszenie, stosownie do regulacji z art. 6 ust. 5 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów, czego jednak zaniechał. Podzielić zatem trzeba zarzuty apelującego co do tego, iż nie ziściły się przesłanki wynikające ze wskazanych przepisów cytowanej ustawy do stwierdzenia likwidacji depozytu, jako że osoba uprawniona do podjęcia depozytu nie została prawidłowo do jego odbioru wezwana i nie upłynął trzyletni termin do odbioru depozytu. Tym samym brak było podstaw do zainicjowania przez Sąd z urzędu niniejszego postępowania i podjęcia zaskarżonego postanowienia. To sprawia, że postępowanie podlega umorzeniu stosownie do art. 355 § 1 k.p.c.

w związku z art. 13 § 2 k.p.c., jako że wydanie orzeczenia o likwidacji depozytu było

w okolicznościach sprawy niedopuszczalne.

Dlatego stosownie do art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Gabriela Sobczyk